

3) KME Germany AG, KME France SAS i KME Italy Spa pokrywają własne koszty i 50 % kosztów poniesionych przez Komisję.

4) Komisja pokrywa 50 % własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2010 r. — EMC Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek cementu — Decyzja w sprawie odrzucenia skargi do Komisji — Norma zharmonizowana dla cementu — Charakter wiążący — Wytoczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej)

(2010/C 179/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EMC Development AB (Luleå, Szwecja) (przedstawiciele: M. Elvinger i W.N. Schelp, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo É. Gippini Fournier i B. Doherty, następnie É. Gippini Fournier i J. Bourke, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG Greffe (2005) D/205249 z dnia 28 września 2005 r. odrzucającej skargę do Komisji wniesioną przez skarżącą przeciwko europejskim producentom cementu portlandzkiego, Europejskiemu Stowarzyszeniu Producentów Cementu (Cembureau) i Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (CEN), dotyczącą europejskiego rynku cementu.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) EMC Development AB pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Sądu z dnia 20 maja 2010 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-258/06) (¹)

(Przepisy mające zastosowanie do zamówień publicznych — Udzielanie zamówień, które nie są lub są jedynie częściowo objęte dyrektywami w sprawie zamówień publicznych — Komunikat wyjaśniający Komisji — Akt zaskarżalny — Akt, którego celem jest wywołanie skutków prawnych)

(2010/C 179/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis i B. Schima, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues, a następnie G. de Bergues i J.C. Gracia, a ostatecznie G. de Bergues i J.S. Pinczer, pełnomocnicy); Republika Austrii (przedstawiciele: M. Fruhmann, C. Pesendorfer i C. Mayr, pełnomocnicy); Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: E. Ośniecka-Tamecka, później T. Nowakowski, potem M. Dowgielewicz, następnie M. Dowgielewicz, K. Rokicka i K. Zawisza, a ostatecznie M. Szpunar, pełnomocnicy); Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H. Sevenster, następnie C. Wissels i M. de Grave, a ostatecznie C. Wissels, M. de Grave i Y. de Vries, pełnomocnicy); Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i J. Rodrigues, pełnomocnicy); Republika Grecka (przedstawiciele: D. Tsagkaraki i M. Tassopoulou, pełnomocnicy) oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: Z. Bryanston-Cross, a następnie L. Seeboruth, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności komunikatu wyjaśniającego Komisji dotyczącego prawa wspólnotowego obowiązującego w dziedzinie udzielania zamówień, które nie są lub są jedynie częściowo objęte dyrektywami w sprawie zamówień publicznych (Dz.U. 2006, C 179, s. 2)

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.